

Odvjetnici
Tomislav Kos
Irena Bajić

KOS & PARTNERI
odvjetničko društvo j.t.d.

Zagreb, 21.10.2022.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10 000 Zagreb

P-810/2019

TUŽITELJ: **MESTRA d.o.o. „u stečaju“**, Varaždinske Toplice, Petkovec Toplički 46,
OIB: 19823739547, koje zastupa stečajna upraviteljica Sanja Kraljek

TUŽENIK: **MERCATOR – H d.o.o.** Sesvete, Ljudevita Posavskog 5, OIB: 10045107278
zastupano po predsjedniku uprave Spomenki Bilić, Harambašićeva 12, Zagreb, OIB:
55044740856 i članu uprave Mariju Jugu, Palinovečka ulica 31, Zagreb, OIB:
89200459399, koje zastupa Tomislav Kos, odvjetnik u Zagrebu, Nodilova 1, OIB:
80487358000

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Poslano e-komunikacijom
Punomoć pod A/

tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda
Republike Hrvatske posl. br. Pž-3087/2021-3
od 29. kolovoza 2022.

I. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž-3087/2021 od 29. kolovoza 2022. odbijena je žalba tuženika kao neosnovana te je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-810/2019 od 27. svibnja 2021., kojom je proglašena nedopuštenom ovrha – postupak izravne naplate pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava ovršenika Mestra d.o.o. u stečaju na temelju odluke Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl. br. P-17/17 od 6. listopada 2017. te je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 41.463,00 kn.

II. Predmet spora je zahtjev tužitelja za proglašenje ovrhe nedopuštenom i to postupka izravne naplate pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava ovršenika, ovdje tužitelja, koja se temeljem zahtjeva za izravnu naplatu podnesenog Financijskoj agenciji od strane ovrhovoditelja, ovdje tuženika, na temelju odluke Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu vrši na novčanim sredstvima ovršenika, ovdje tužitelja, u svim bankama.

Nižestupanjski sudovi smatraju da je predmetna ovrha nedopuštena u smislu odredbe članka 210. stavka 1. u svezi s odredbom članka 50. stavka 1. Ovršnog zakona odnosno da ovrhovoditelj, ovdje tuženik, nije ovlašten zahtijevati ovrhu protiv tužitelja kao ovršenika na temelju navedene presude s

obzirom na materijalnopravnu odredbu članka 95. stavka 3. Stečajnog zakona. Naime, odredbom članka 95. stavka 3. Stečajnog zakona je propisano da protivna stranka, koja je uspjela u parnici iz stavaka 1. i 2. tog članka, troškove parničnog postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbenih zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parničnog postupka nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase.

Drugostupajski sud navodi da je smisao navedene odredbe jest u tome da protivna stranka koja uspije u parnici protiv stečajnog dužnika troškove koji su u parnici nastali do prekida može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik, a da se to odnosi i na troškove nastale nakon prekida ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva te navodi da je prvostupajski sud utvrdio da se upravo to dogodilo (na stranici broj 3, točka 8).

Drugostupajski sud nadalje zaključuje da ne ispituje pravilnost dosuđenja navedenih troškova, već da je bilo potrebno utvrditi je li ovrhovoditelj ovlašten zahtijevati ovrhu te da se troškovi parničnog postupka mogu ostvariti samo prijavom u stečajni postupak, a ne u okviru ovršnog postupka. (na stranici broj 3 i 4, točka 9)

Tuženik ističe da nije sporno da troškove postupka nastale prije prekida i one nastale nakon ako je odmah došlo do priznanja ili odreknuća od tužbenog zahtjeva vjerovnik može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. To uostalom izričito piše u citiranoj zakonskoj odredbi te nema prostora niti potrebe utvrđivati smisao odredbe kada je odredba jasna i nedvosmislena.

Međutim, ovdje je sporno je li sud u postupku proglašenja ovrhe nedopuštenom može odlučiti o nečemu o čemu je drugi parnični sud već odlučivao. Naime, upravo je parnični sud u Karlovcu, pred kojim je i prekinut postupak zbog otvaranja stečaja, bio nadležan odlučivati o troškovima na temelju čl. 95. st. 3. Stečajnog zakona te je o tome i presudio. Pritom se i tuženik može složiti da je sud u Karlovcu propustio razdijeliti troškove koji su nastali krivnjom stečajnog upravitelja te su se trebali namirivati kao dugovi stečajne mase, a koji troškovi su se trebali ostvarivati kao tražbine stečajnih vjerovnika. No, predmetna presuda je postala pravomoćna i ovršna te nije ni na koji način pobijana do današnjeg dana.

Tuženik smatra da je pobijana presuda drugostupajskog suda posljedica pogrešnog shvaćanja tog suda o materijalnopравnim pitanjima koja su važna za odluku u ovom sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava kroz sudsku praksu, a koja pitanja glase:

1) Može li vjerovnik tražbine (parničnih troškova) na koju ima pravo na temelju kondemnatorne pravomoćne i ovršne presude protiv stečajnog dužnika, ostvarivati tu tražbinu u ovršnom postupku, ako u međuvremenu nije bilo novih saznanja ili činjenica za koje se nije znalo u vrijeme donošenja kondemnatorne presude?

2) Predstavlja li odluka o parničnim troškovima, sadržana u pravomoćnoj i ovršnoj presudi, donesenoj u postupku koji se nakon prekida zbog otvaranja stečajnog postupka nastavio protiv stečajnog dužnika, presuđenu stvar u odnosu na te troškove, sukladno čl. 95. st. 3. Stečajnog zakona (»Narodne novine«, br. 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 117/08, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13) u vezi čl. 325. i 333. Zakona o parničnom postupku? (»Narodne novine«, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22)

3) Može li sud, u postupku proglašenja ovrhe nedopuštenom, utvrđivati koji se parnični troškovi u smislu odredbe čl. 95. st. 3. Stečajnog zakona ostvaruju prijavom u stečajnom postupku kao tražbine stečajnog vjerovnika, a koje kao dugovi stečajne mase, nakon što je o tome već pravomoćno odlučio drugi parnični sud?

U odnosu na postavljena pitanja, tuženik ukazuje na relevantne odredbe Stečajnog zakona i Zakona o parničnom postupku.

Članak 95. st. 3. Stečajnog zakona (*»Narodne novine«, br. 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 117/08, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13*) :

„Protivna stranka, koja je uspjela u parnici iz stavka 1. i 2. ovoga članka, troškove parničnog postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parnice nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase.“

Članak 325. st. 1. Zakona o parničnom postupku (*»Narodne novine«, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22*):

„Presudom sud odlučuje o zahtjevu koji se tiče glavne stvari i sporednih traženja.“

Članak 333. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku (*»Narodne novine«, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22*):

„Presuda koja se više ne može pobijati žalbom postaje pravomoćna ako je njome odlučeno o zahtjevu tužbe ili protutužbe.“

Prvostupanjski sud tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi je li stvar pravomoćno presuđena i ako utvrdi da je parnica među istim strankama pokrenuta o zahtjevu o kojemu je već pravomoćno odlučeno, odbacit će tužbu“

U odnosu na prvo pitanje tuženik ukazuje na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj PŽ-1489/07-3, od 13. lipnja 2007. godine, cit.:

„...Kako je upravo ovo posljednje situacija iz parnice koja je prethodila donošenju presude s rješenjem o troškovima, kao ovršne isprave, to nema dvojbe o ovrhovoditeljevu pravu na naplatu u ovršnom postupku protiv stečajnog dužnika. Vjerovnici stečajne mase ne ostvaruju svoju tražbinu prijavom tražbine stečajnom upravitelju, kao ostali stečajni vjerovnici, već ju ostvaruju kao da stečaj nije niti otvoren...“;

kao i na presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj RevT-118/05-2, od 23. ožujka 2006. godine, cit.:

„.....Tražbine koje su nastale tijekom stečajnog postupka ne prijavljuju se u stečajnom postupku, ne utvrđuju se i ne osporavaju posebnim rješenjem trgovačkog suda, već one terete ostale obveze stečajne mase. Kako se radi o tražbini koja je nastala nakon otvaranja stečajnog postupka, odnosno u tijeku stečajnog postupka, tužitelj nije stečajni vjerovnik, već je vjerovnik stečajne mase. Stoga je njegova tražbina ne spada pod režim koji vrijedi za tražbine stečajnih vjerovnika....Oni trebaju zahtijevati od stečajnog upravitelja da im plati ono što im duguje stečajna masa i mogu podnijeti kondemnatornu tužbu. Dakle tužitelj kao vjerovnik stečajne mase mogao je tužiti i zahtijevati da sud donese presudu kojom će obvezati stečajnog dužnika da mu utuženi iznos plati.“

Nadalje, presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj PŽ-5086/07-4 od 12. listopada 2007. ukinuto je rješenje prvostupanjskog suda jer je prvostupanjski sud zauzeo stajalište kako nakon otvaranja stečajnog postupka pojedini stečajni vjerovnici ne mogu protiv dužnika tražiti osiguranje ili ovrhu nad dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu niti na drugoj imovini dužnika, dok je drugostupanjski sud utvrdio da se ovrhovoditelj u konkretnom slučaju ne može smatrati stečajnim vjerovnikom s obzirom da je potraživanje nastalo nakon otvaranja stečajnog postupka.

Navedeno pitanje tuženik postavlja jer su nižestupanjski sudovi proglasili ovrhu na temelju ovršne pravomoćne presude protiv stečajnog dužnika nedopuštenom, iako je to zakoniti i ispravan put naplate tražbine koju tuženik ima prema stečajnom dužniku. U konkretnom slučaju nisu nastale nikakve nove činjenice niti su postale poznate nova saznanja za koja se nije znalo u vrijeme donošenja pravomoćne i ovršne presude na temelju koje je provedena ovrha nad stečajnim dužnikom.

S obzirom da je sud kondemnatornom presudom dosudio iznos troškova tuženiku, tuženik je imao pravo tražiti da mu stečajni dužnik, ovdje tužitelj, navedeno i plati, a konačno i provesti ovrhu radi naplate predmetnog potraživanja.

Prema tome, s obzirom da je odgovor na prvo pitanje prema stavu Vrhovnog suda, a analognom primjenom stava iz dostavljene presude, potvrđan, tuženik predlaže da mu se dopusti podnošenje revizije iz razloga što je pravni stav iz pobijane presude suprotan stavu Vrhovnog suda koji se ima analogno primijeniti i na ovu situaciju, odnosno protivno presudama Visokog trgovačkog suda, a o kojem pitanju Vrhovni sud Republike Hrvatske još nije odlučio.

U odnosu na drugo pitanje i treće pitanje tuženik ističe da je presudom Županijskog suda u Osijeku broj GŽ-967/2010-2 od 12. srpnja 2012. potvrđena odluka Općinskog suda u Osijeku, posl. br. P-1982/08-13 od 30. prosinca 2009. U predmetnim postupcima nižestupanjski sudovi odbijali su tužbeni zahtjev utvrđujući da tužitelj tijekom postupka nije dokazao da bi imao takvo pravo koje sprječava ovrhu tj. da bi se ovrha proglasila nedopuštenom. Pritom se radilo o ovrsi na temelju ovršne isprave u kojoj je utvrđeno da je III- tuženik smetao ostale tuženike u njihovom posjedu građevinskog objekta poslovne namjene uz utvrđenje da se u postupku radi proglašenja ovrhe nedopuštenom ne može ponovno utvrđivati tko je bio u posjedu odnosne nekretnine. Iako se ne radi o istovjetnoj stvari, analognom primjenom i u ovom predmetu ispravan pravni stav u svezi postavljenog pitanja bi trebao biti da se u postupku proglašenja ovrhe nedopuštenom, ne može se utvrđivati koji se parnični troškovi u smislu odredbe čl. 95.st. 3. Stečajnog zakona ostvaruju prijavom u stečajnom postupku kao tražbine stečajnog vjerovnika, a koje kao dugovi stečajne mase pa se shodno tomu i na različite načine namiruju.

Iz mnogobrojnih presuda drugostupanjskih sudova proizlazi da upravo sud pred kojim je prekinut postupak zbog stečaja, donosi odluku o tome koje troškove vjerovnik ostvaruje kao stečajni vjerovnik, a koje kao vjerovnik stečajne mase. (rješenje Županijskog suda u Splitu, posl. br. GŽ-1670/2021-2, od 8. prosinca 2021., presuda i rješenje Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. GŽ-79/2022-3 od 11. svibnja 2022., rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-1912/03-4 od 27. prosinca 2006.)

Posebice se ističe stav iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-1912/03-4 od 27. prosinca 2006. prema kojem je potrebno razlikovati pravne sudbine parničnih troškova nastalih prije prekida parničnog postupka te onih nastalih nakon što je sastavljen ako tuženik nije odmah priznao tužbeni zahtjev. Cit: „*Parnični troškovi nastali prije prekida, u smislu čl. 95. st. 2 .SZ-a slijedi pravnu sudbinu tražbine koja je bila predmet parnice, oni postaju tražbina stečajnog vjerovnika prema stečajnom dužniku. Parnični troškovi nastali poslije prekida postupka radi stečaja, nakon što je ovaj parnični postupak nastavljen, a stečajni dužnik nije odmah priznao tužbeni zahtjev, postaju tražbina stečajnog vjerovnika prema stečajnoj masi, pa takvi troškovi mogu biti predmet kondemnatornog dijela izreke presude, odnosno rješenja o troškovima.*“

S obzirom na donesenu presudu drugostupanjskog suda, očito je da je sud smatra da je moguće ponovno utvrđivati koje troškove vjerovnik može ostvarivati u okviru stečajnog postupka kao stečajni vjerovnik, dakle prijavom tražbine, a koje može ostvarivati i u ovršnom postupku, izvan stečajnog postupka.

Iako drugostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude navodi da ne ispituje pravilnost dosuđenih navedenih troškova, sud je upravo to učinio jer je primijenio odredbu članka 95. st. 3 Stečajnog zakona, iako o toj odredbi vodi računa (ili bi trebao) sud pred kojim su nastali troškovi.

Odredbu članka 95. stavka 3. Stečajnog zakona dužan je uzeti u obzir upravo sud pred kojim je prekinut postupak radi otvaranja stečaja, a ne sud u parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. U tom smislu, parnični sud utvrđuje koji dio troškova ovlaštenik ima pravo i dužnost potraživati kao stečajni vjerovnik, a koji dio kao vjerovnik stečajne mase. U odnosu na dio troškova koje je ovlaštenik dužan prijaviti kao stečajni vjerovnik, parnični sud eventualno može donijeti deklaratornu presudu, kojom se utvrđuje postojanje predmetnog potraživanja ili djelomično odbiti zahtjev za taj dio troškova. U odnosu na dio troškova nastalih nakon preuzimanja parnice, parnični sud donosi kondemnatornu presudu kojom se nalaže plaćanje istih u određenom paricijskom roku.

Iz relevantnih zakonskih odredaba jasno proizlazi da odluka o troškovima prati sudbinu glavnog zahtjeva, odnosno da se učinci pravomoćne i ovršne presude odnose i na parnične troškove sadržane u toj presudi. Posebno se napominje da je Vrhovni sud još 1989. zauzeo pravno shvaćanje u presudi posl. br. Rev-107/89 da se zahtjev za naknadu parničnih troškova može u pravilu ostvarivati samo u parnici u kojoj su troškovi nastali te da se zato samostalna tužba podnesena radi naknade troškova odbacuje. Dakle, kao što dio presude koji se odnosi na prijavljeno potraživanje, za koje se donosi deklaratorna presuda te se prijavljuje kao tražbina stečajnog vjerovnika, predstavlja pravomoćnu odluku suda, tako to predstavlja i kondemnatorni dio presude kojim je naloženo stečajnom dužniku da isplati parnične troškove vjerovniku - kao vjerovniku stečajne mase.

Postavljena pitanja očito su važna za donošenje odluke u konkretnom sporu jer o njima direktno ovisi procjena osnovanosti tužbenog zahtjeva. Ako o pravnoj naravi parničnih troškova nastalih prije ili nakon prekida postupka (a stečajni upravitelj je odmah priznao/odrekao se tužbenog zahtjeva) odlučuje sud pred kojim je postupak prekinut, te pritom odluka o istima predstavlja pravomoćnu presudu, o čijem sadržaju naknadno ne može odlučivati sud u povodu proglašenja ovrhe nedopuštenom, tužbeni zahtjev bi u ovom predmetu bio odbijen kao neosnovan.

Ujedno, zbog brojnih vjerovnika i ovršnih postupaka koji se vode protiv stečajnih dužnika postavljena pitanja ukazuju se bitnima za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Naime, pored svih drugih ovrha koje se provode nad stečajnim dužnicima, a u kojima se ne ispituje ono o čemu je već odlučivao nadležni sud ili tijelo, a u kojima su iscrpljena sva pravna sredstva (ili je za iste to propušteno učiniti), bilo bi nedopustivo predmetnu drugostupanjsku presudu neizmijenjenu ostaviti na snazi jer bi to predstavljalo favoriziranje tužitelja, odnosno dovođenje njega u povlašteni položaj u odnosu na ostale stečajne dužnike nad kojima se provodi ovrha, što bi rezultiralo očitom neravnopravnošću subjekata uslijed nejedinstvene primjene prava.

Predmetna pravna pitanja od presudne su važnosti za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njihovoj primjeni jer shvaćanje zauzeto od strane drugostupanjskog suda predstavlja odstupanje od pravilne primjene relevantnih zakonskih odredaba, kao i prakse drugih sudova.

Pravno shvaćanje drugostupanjskog suda u svezi postavljenih pitanja u potpunosti je suprotno pravnim shvaćanjima izraženim u gore citiranim presudama te u tom smislu izaziva pravnu nesigurnost, budući da nižestupanjski sudovi uopće nisu uvažili činjenicu da je ima pravomoćnom i ovršnom presudom već odlučeno o pravnoj naravi parničnih troškova, slijedom čega je tuženik, u odnosu na ostale vjerovnike kojima je sud u istovjetnoj situaciji kondemnatornom presudom odlučio o troškovima, doveden u nepovoljni položaj.

Pritom se napominje da kada bi predmetna drugostupanjska presuda ostala na snazi, dovelo bi se u pitanje jedno od temeljnih pravnih instituta – institut pravomoćnosti, a posljedično i cjelokupnu sigurnost ustavnopravnog poretka.

Tuženik ponovno ukazuje na jasno obrazloženje bivšeg suca Vrhovnog suda RH Ive Grbina u kojem (Pravomoćnost odluka u parničnom postupku UDK 347.953) navodi da „ona (pravomoćnost) djeluje kako u interesu stranaka tako i u javnom interesu, jer autoritativno i trajno uređuje odnose među strankama, omogućava im ostvarenje njihovih građanskih prava, sprečava donošenje u istoj pravnoj stvari suprotnih sudskih odluka, a time i rušenje ugleda pravosuđa.“ Još veću važnost pravnoj sigurnosti kroz institut pravomoćnosti, daje profesor Dika u radu „O biti i granicama pravomoćnosti u kojem navodi“ da se: „... zakonodavac ... miri s činjenicom da **konačna sudska odluka ne mora**

uvijek u stvarnosti biti i zakonita, ali osigurava pravna sredstva koja će po njegovom mišljenju u najvećem broju slučajeva garantirati pravilnost suđenja.“

Dakle, zakonodavac je predvidio iznimke na koji način se mogu pobijati pravomoćne sudske odluke (izvanredni pravni lijekovi, ustavna tužba...). Međutim, tužitelj protiv predmetne presude nije niti žalbu izjavio. Predmetnim propustom, tužitelj je, prema stavu tuženika, izgubio i ostala prava koja bi mu pripadala za eventualno pobijanje parnične presude.

S obzirom na navedeno, neovlaštenim odlučivanjem o parničnim troškovima o kojim je već odlučeno pravomoćno okončanim parničnim postupkom, nižestupanjski sudovi na zaobilazan način pokušavaju oslabiti pravnu snagu predmetne presude te njezinu djelotvornost. Dakle, pored redovnih pravnih puteva za osporavanje presuda, koje tuženik nikada nije niti pokušao, nižestupanjski sudovi proširuju svoju nadležnost na štetu pravne sigurnosti koju pružaju pravomoćne i ovršne presude.

Iz svega navedenog razvidno je da su nižestupanjski sudovi pogrešno primijenili odredbe ovršnog zakona, neosnovano utvrđivali već presuđenu stvar čime su grubo povrijedili zakon na štetu tuženika ali i postupili protivno temeljima ustavnopravnog poretka i osnovnim pravnim institutima.

III. Slijedom svega iznesenog, tuženik predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske ovaj prijedlog prihvatiti i dopusti mu podnošenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3087/2021 od 29. kolovoza 2022. u odnosu na gore naznačena pravna pitanja.

MERCATOR – H d.o.o.

**Tomislav
v Kos**

Digitally signed by Tomislav Kos
DN: c=HR, o=HRVATSKA
ODVJETNIČKA KOMORA,
2.5.4.97=VATHR-97760500066,
ou=Signature, sn=Kos,
givenName=Tomislav,
serialNumber=PNHR-80487358000,
cn=Tomislav Kos
Date: 2022.10.21 09:49:26 +02'00'

Prilog: - presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-810/2019 od 27. svibnja 2021.
- presuda Visokog trgovačkog suda, Republike Hrvatske posl. br. PŽ-3087/2021 od 29. kolovoza 2022.
- žalba tuženika, posl. br. P-810/2019 od 31. svibnja 2021.
- odgovor na tužbu tuženika, posl. br. P-810/2019 od 21. svibnja 2019.
- rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-5086/07-4 od 12. listopada 2007.
- rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Rev-123/13-2 od 9. travnja 2013.
- rješenje Županijskog suda u Splitu, posl. br. GŽ-1670/2021-2 od 8. prosinca 2021.
- rješenje Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. GŽ-79/2022-3 od 11. svibnja 2022.
- rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-1912/03-4 od 27. prosinca 2006.
- rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-1489/07-3 od 13. lipnja 2007.
- rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Revt-118/2005-2 od 23. ožujka 2006.

Trošak:

1. sastav revizije	7.500,00 kn
2. + 25 % PDV	1.875,00 kn
3. + sudska pristojba	5.000,00 kn

UKUPNO: 14.375,00 kn

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu

Obavijest o primitku elektroničkog podneska

kojom se potvrđuje da je **Tomislav Kos**, OIB **80487358000**, dana **21.10.2022.** u **10:34:12** sati u svojstvu **Odvjetnik** sustavu za komunikaciju sa sudovima elektronskim putem predao pošiljku čiji sadržaj je naveden u nastavku.

Osnovni podaci pošiljke

Sud primatelj	Trgovački sud u Zagrebu
Postojeći predmet na koji se pošiljka odnosi	P-810/2019
Primjedba	-

Podnesak

Vrsta	Prijedlog za dopuštenje revizije
Podnositelj	MERCATOR - H društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu i proizvodnju
Broj stranica	6
Naziv datoteke sa sadržajem	P-810-2019.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	507,3 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	beed4f4d5403b081e2136e1ec153ec7629e3b16cd186f841d515625b54e3d7e7

Prilog s rednim brojem 1

Opis	punomoć
Broj stranica	1
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	punomoć.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	167,9 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	d3c1bae4b51b234a3e8f30463067eec9887866aa5c365818b0ad332d2130fd4b

Prilog s rednim brojem 2

Opis	presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, P-810-2019
Broj stranica	8
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, P-810-2019.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	2,1 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	fc0b50156b25caf1d02bd1a14bb9fd849c2815332aac8308866f53703244ae05

Prilog s rednim brojem 3

Opis	presuda Visokog trgovačkog suda RH, PŽ-3087-2021
Broj stranica	6
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	presuda Visokog trgovačkog suda RH, PŽ-3087-2021.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	1,2 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	e67cc97f4cacbe4ef4375d5b36929ba4290739218691d7712b7e526b216f01d6

Prilog s rednim brojem 4

Opis	žalba tuženika
Broj stranica	5
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	žalba tuženika.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	1,4 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	a534e02c0ed11cc941bea5b6b514e9561da77769fc539c5be21c18ca966a23f6

Prilog s rednim brojem 5

Opis	odgovor na tužbu tuženika
Broj stranica	4
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	odgovor na tužbu tuženika.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	1,3 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	b2a2dcf8e7b0c7f83c49a3d32f560e3ea0fb56000526e03018d69deacd0be89a

Prilog s rednim brojem 6

Opis	rješenje VTS ZG, PŽ-5086-07
Broj stranica	2
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	rješenje VTS ZG, PŽ-5086-07.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	424,3 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	31888b9881f88f5cfe588583f87e04b0bf530387fc3438f4955ee926e3bf008b

Prilog s rednim brojem 7

Opis	rješenje VSRH Rev 123-2013
Broj stranica	2
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	rješenje VSRH Rev 123-2013.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	482,8 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	a300518e6dc6c8e27bc12162f93e11f9d05b2c8a217cac81ebaf313b3fd25232

Prilog s rednim brojem 8

Opis	rješenje ŽS ST, GŽ-1670-2021
Broj stranica	4
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	rješenje ŽS ST, GŽ-1670-2021.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	797,9 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	4fad41a27a7d77ec9f9483505021a89f3d7d450b45a7d3d83486310837fa4cdc

Prilog s rednim brojem 9

Opis	presuda i rješenje ŽS ZG, Gž-79-2022
Broj stranica	6
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	presuda i rješenje ŽS ZG, Gž-79-2022.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	1,6 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	dd3f0de910f48b2c402b0aea0b264c26a0324404658d9a703ce330cc003be901

Prilog s rednim brojem 10

Opis	rješenje VTS RH, Pž-1912-03
Broj stranica	4
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	rješenje VTS RH, Pž-1912-03.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	696,4 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	8f5ba5f63b564642fa8ff98a0f69456c86dc1eb78b6c963bd6363973ec314654

Prilog s rednim brojem 11

Opis	rješenje VTS RH, Pž-1489-07
Broj stranica	2
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	rješenje VTS RH, Pž-1489-07.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	394,9 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	a5537409432a244e4b745caea543612f4ba874a49181ea74fca28895c9903ccc

Prilog s rednim brojem 12

Opis	rješenje Vrhovni sud RH, Revt-118-2005
Broj stranica	2
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	rješenje Vrhovni sud RH, Revt-118-2005.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	400,5 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	80b5520943286c20bd98266488b12c288c815b66a23aee3ef80a5f88a9c0f589

Pristojba

Pristojbena osnovica	444.375,00 kn
Vrsta	Prijedlog za dopuštenje revizije

Pristojba

Obveznik plaćanja	MERCATOR-H d.o.o.
Opis plaćanja	-
IBAN primatelja	HR1210010051863000160
Poziv na broj primatelja	HR635045-20735-1058743473
Detalji izračuna	Tar. br. 3. st. 1.
Nominalni iznos	9.587,50 kn
Postotak oslobođenja po osnovi korištenja ovog sustava	50,00 %
Postotak oslobođenja po nekoj drugoj osnovi	0,00 %
Osnova oslobođenja od plaćanja sudske pristojbe	-
Iznos za platiti	4.793,75 kn
Datum plaćanja	-
Plaćeno	0,00 kn
Ostatak	4.793,75 kn
Veličina priloženog dokumenta	-
Razlog neplaćanja	Obveznik će sam platiti pristojbu
Napomena	-

